

Informacja o działalności

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie

za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2018 roku

CZĘŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

1. Podstawa prawna i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie (dalej: SKO) stanowi ustawa z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. 2018 poz. 570 – j.t.) oraz rozporządzenia wydane na podstawie delegacji ustawowej.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzania nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (t. jedn. Dz. U. z 2018r. Poz. 2096; dalej jako – Kpa) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (t. jedn. Dz. U. Z 2018 r. poz. 800 z p. zm.; dalej jako – OP). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach, między innymi rozstrzyga sprawy z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste (art. 78-81 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 roku poz. 121 ze zm.).

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. 2003 r nr 198, poz.1925): **miasto stołeczne Warszawę oraz powiaty: grodziski, legionowski, nowodworski, otwocki, piaseczyński, pruszkowski, sochaczewski, warszawski zachodni, wołomiński i żyrardowski wraz z gminami objętymi tym obszarem.**

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami powszechnie obowiązującego prawa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

1.2.1. Kolegium składa się z 101 członków: 49 etatowych i 52 pozaetatowych.

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :

wyższe prawnicze :

45

wyższe administracyjne :

4

Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :

wyższe prawnicze:

46

wyższe administracyjne :

4

wyższe inne :

2

Wśród członków Kolegium jest 52 radców prawnych.

2.2. Biuro Kolegium składa się z 37 osób.

Dwadzieścia cztery osoby legitymują się wykształceniem wyższym, pozostali średnim. Struktura zatrudnienia w 2018 r. wyglądała następująco: kierownik biura plus kadry – 2 osoby, księgowość – 3 osoby, kancelaria - 5 osób, sekretariaty wydziałowe - 23 osoby, archiwum – 1 osoba, obsługa techniczna - 3 osoby.

3. Lokal i wyposażenie Kolegium

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie od 2009 roku zajmuje budynek przy ul. Kieleckiej 44, który jest własnością PHN. Niestety, po dziesięciu latach działania Kolegium w tym budynku, lokal okazał się niewystarczający, zarówno pod względem powierzchni jak i funkcjonalności. Znacznym utrudnieniem jest również brak windy, który powoduje problem z noszeniem ciężkich i obszernych akt sprawy na wszystkie wyższe kondygnacje. Ponawiane corocznie wnioski o przyznanie dodatkowych środków z budżetu państwa na zmianę siedziby przyniosły ostatnio pozytywny efekt. Trwają intensywne poszukiwania nowego, bardziej odpowiadającego potrzebom lokalu dla Kolegium. Planowany termin przeprowadzki to listopad/grudzień 2019 roku.

Stan wyposażenia Kolegium w meble i urządzenia techniczne oraz sprzęt biurowy i elektroniczny jest zadowalający. W roku sprawozdawczym 2018 zakupiono używany serwer i 3 nowe urządzenia wielofunkcyjne oraz drukarki przeznaczone do drukowania kopert, w celu usprawnienia prac w sekretariatach.

W ramach przygotowań do planowanego wdrożenia systemu EZD zakupiono 5 dodatkowych skanerów dokumentów i 6 czytników i drukarek kodów kreskowych dla kancelarii.

Uzupełniono część brakujących mebli w pokojach biurowych, wymieniono meble w pokoju ekspedycji poczty i zakupiono nowe szafki dla prawników do przekazywania korespondencji, aby spełnić wymogi RODO. Zakupiono nowe krzesła dla pracowników biurowych.

Mimo starań o pozyskanie dodatkowej przestrzeni na archiwum, w budynku brakuje miejsca na teczki zakończonych spraw. Problem prawdopodobnie zostanie rozwiązany dopiero po przeprowadzce do nowej siedziby.

W roku sprawozdawczym wykonano audyt, a następnie opracowano i wdrożono nową, czytelniejszą wersję strony Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie.

CZĘŚĆ II

WPLYW SPRAW

1. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją- 40 128
w tym spraw:

- 1.1. pozostałych w ewidencji z roku poprzedzającego okres
objęty informacją /ⁱ - 17 868
1.2. wpływ spraw w roku objętym informacją - 22 260

2. Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacjąⁱⁱ :

2.1.Liczba spraw administracyjnych - ogółem 14 430

Lp.	Określenie rodzaju sprawy → patrz załącznik do Informacji	Liczba spraw
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	2132
2.	działalność gospodarcza	126
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	1255
4.	pomoc społeczna 672, świadczenia rodzinne 584, fundusz alimentacyjny 253, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.) 31, dodatki mieszkaniowe 138, świadczenia wychowawcze 971	2649
.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za uż. wiecz.), w tym przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne 3522, opłaty adiac. 93, podziały 177	3792
6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	421
7.	prawo wodne	108
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	81
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	47
10.	prawo o ruchu drogowym 1381, drogi publiczne, transport drogowy 717	2098
11.	prawo górnicze i geologiczne	0
12.	egzekucja administracyjna	171
13.	inne, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa, zaświadczenia i informacja publiczna	1550

2.2.Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Z 2017 r. poz. 1369 – dalej jako Ppsa)/ⁱⁱⁱ - 2011

2.3.Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste - 5819

2.4 Liczba postanowień sygnalizacyjnych – 0

CZĘŚĆ III

ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

1. Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją -16 378

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw				
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji / ^{iv} , w tym : <table><tr><td>akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej /^v</td><td>203</td></tr><tr><td colspan="2">- sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.</td></tr></table>	akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej / ^v	203	- sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.		8536
akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej / ^v	203					
- sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.						
2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji / ^{vi} - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	2420				
3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia zażaleń na bezczynność organu, w tym : <table><tr><td>uznające zażalenia za uzasadnione</td><td>343</td></tr></table>	uznające zażalenia za uzasadnione	343	574		
uznające zażalenia za uzasadnione	343					
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Z 2017 r. poz. 1369 – j.t.)	2025				
5.	pozostałe / ^{vii}	2823				

1.1. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art.233 § 1 pkt 1 Op) / ^{viii}	4321
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op) / ⁷	964
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op) / ⁷	2196
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op) / ⁷	137
5.	pozostałe odwoławcze	918

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art.150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op) / ^{ix}	15
2.	decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 242 § 3 Op) / ⁸	6
3.	decyzje o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 61a Kpa oraz art. 249 § 3 Op) / ⁸	144
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 251 Op) / ⁸	344
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op) / ⁸	181
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	8
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania(art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	9
8.	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	50
9.	pozostałe	1663

2. Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO w roku objętym informacją/^x - 8 457

CZĘŚĆ IV

ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPŁAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZYSTE NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

1. Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku objętym informacją ogółem -	6 335
1.1 w tym ugody -	4
1.2 Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO -	1341
1.3 Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO (z roku 2018 i lat poprzednich)/ ⁹ -	8 958

CZĘŚĆ V

SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

1. Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 – dalej jako Ppsa) :

2.	L
liczba spraw w roku objętym informacją ogółem -	2 025
w tym :	
1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem -	1588
• wskaźnik „zaskarżalności” / ^{xi} -	13,75 %
1.2. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem -	81
1.3. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem -	14
1.4. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie , ogółem -	34
1.5. Liczba sprzeciwów na orzeczenia Kolegium skierowanych do WSA po zmianie przepisów K.p.a. w 2017 r.	57
1.6. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA (w większości dot. skarg kasacyjnych)	

2. Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją :

Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem - 1133

w tym :

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd w tym : uwzględnienie skargi	1077 310
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd w tym : uznające skargi za uzasadnione	56 31

W sumie wpłynęło 1349 orzeczeń WSA, w tym 216 to orzeczenia formalne, nierozstrzygające.

• Orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W roku 2018 do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie wpłynęło 411 orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego, z czego 272 – merytorycznych.

Sąd oddalił 17 skarg kasacyjnych Kolegium i 192 skarg stron postępowania, w niektórych przypadkach kilka skarg kwestionowało ten sam wyrok.

Uwzględnionych zostało 27 kasacji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie i 35 skarg kasacyjnych stron postępowania, co, zwłaszcza przy sprawach z zakresu ochrony środowiska i zagospodarowania przestrzennego, w których występują podmioty o sprzecznych interesach, nie zawsze oznacza negatywne dla Kolegium rozstrzygnięcie.

Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium – według rodzaju spraw:

Podatki i opłaty lokalne

Za sprawą wygranych skarg kasacyjnych Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie ugruntowała się linia orzecznicza Naczelnego Sądu Administracyjnego w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości garaży

wielostanowiskowych w zależności od wysokości tych pomieszczeń. Wynika z niej, że powierzchnia garażu ujęta w ewidencji gruntów i budynków (kartotece lokalu) uwzględnia wszystkie powierzchnie poniżej 2,20 m, które na użytek ewidencji są ustalane pod względem prawnym identycznie jak w art. 4 ust 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (wyroki NSA z 5 października 2017 r. o sygn. akt II FSK 1271/17 i II FSK 1272/17; z 25 października 2017 r. o sygn. akt II FSK 1475/17 i II FSK 1541/17; z 10 kwietnia 2018 r. o sygn. akt II FSK 2399/17; z 11 grudnia 2018 r. o sygn. akt II FSK 3504/16, II FSK 3505/16 i II FSK 3525/16).

Ordynacja podatkowa

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie rozstrzygnęło szereg spraw dotyczących oprocentowania nadpłaty w sytuacji, gdy pierwotnie doszło do uchylecia decyzji organu podatkowego pierwszej instancji określającej wysokość zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości z powodu przedawnienia tego zobowiązania (ze względu na czas trwania postępowania odwoławczego), a zobowiązanie to zostało wcześniej zapłacone na podstawie nieostatecznej decyzji. Sprawy dotyczyły głównie stanu prawnego obowiązującego do końca 2015 roku. Zgodnie z art. 78 § 3 pkt 2 Ordynacji podatkowej wypłata oprocentowania uzależniona jest od spełnienia kumulatywnego dwóch warunków. Pierwszym z nich jest to, by organ podatkowy przyczynił się do powstania przesłanki uchylecia decyzji wymiarowej, a drugim niezwrócenie nadpłaty w terminie. Z przepisu tego wynika, że jeżeli organ podatkowy nie przyczynił się do powstania przesłanki zmiany lub uchylecia decyzji, której realizacja doprowadziła do postania nadpłaty, nadpłata podlega oprocentowaniu tylko wtedy, gdy nie została zwrócona w terminie. Kolegium odmówiło oprocentowania nadpłaty, uznając, że w zakresie istnienia podstaw do oprocentowania nadpłaty podatku i kwestii przyczynienia się organu nie ma znaczenia czas załatwiania sprawy w postępowaniu odwoławczym. W ocenie tutejszego Kolegium nie można powoływać się na taką okoliczność w zakresie sporu dotyczącego wysokości oprocentowania nadpłaty. Istota przesłanek wiąże oprocentowanie nadpłaty wyłącznie z uchyleciem (zmianą) decyzji wadliwej, a więc z wadą tkwiącą w samej tej decyzji, z której wynikała nadpłata, a nie z czasem trwania postępowania w tym przedmiocie.

Pomoc państwa w wychowywaniu dzieci (500+)

Wydział I nadal zmagają się z problemami wynikającymi z rozbieżności między literalną wykładnią przepisów ustawy, a orzecznictwem sądów administracyjnych. Jedynie w sprawach dotyczących opieki naprzemiennej ustabilizował się, oparty na stabilnym już orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, pogląd, że z opieką naprzemienną w rozumieniu przepisów ustawy mamy do czynienia wtedy, gdy wynika to z wyroku sądu lub zatwierdzonej przez sąd umowy.

Natomiast wciąż istnieje kwestia dochodu utraconego i uzyskanego, przede wszystkim z tych tytułów, które nie są wymienione w ustawie. Szczególny przypadek stanowią dochody z tytułu praw autorskich - przepisy są niejasne, a orzecznictwo rozbieżne.

Rozbieżnie interpretowany jest również art. 8 ust. 2 : „Świadczenie wychowawcze na dane dziecko nie przysługuje, jeżeli osobie samotnie wychowującej dziecko nie zostało ustalone, na rzecz tego dziecka od jego rodzica, świadczenie alimentacyjne na podstawie tytułu wykonawczego pochodzącego lub zatwierdzonego przez sąd”. Ministerstwo Rodziny stoi na stanowisku, że w takiej sytuacji świadczenie nie przysługuje na żadne dziecko, natomiast sądy – że tylko na pierwsze, czyli na to,

które otrzymuje świadczenie przy spełnieniu kryterium dochodowego. Kolegium podziela pogląd prezentowany przez sądy.

Pomoc społeczna:

Nadal największym problemem wynikającym z tej ustawy są sprawy z zakresu skierowania i umieszczenia w DPS. Podobnie, jak w roku ubiegłym, nie udało się wypracować jednolitego wzorca decyzji o ustaleniu opłaty za pobyt w DPS. Wydział prezentuje pogląd, że w decyzji o opłacie należy wskazać wszystkich zobowiązanych, w tym także tych, którym w dacie jej wydawania przysługuje ustawowe zwolnienie. W związku z rosnącą liczbą takich spraw i ogromnymi kosztami pobytu w tych instytucjach, nowelizacja ustawy o pomocy społecznej i uregulowanie tej kwestii w ustawie wydaje się problemem palącym.

Świadczenia rodzinne

Wciąż istnieją, a nawet pogłębiają się, problemy związane z rozbieżnością pomiędzy dosłownym brzmieniem przepisu definiującego osobę samotnie wychowującą dziecko (art. 3 pkt 17a), a orzecznictwem sądów administracyjnych – patrz: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 lipca 2016 r. I OSK 2822/14: *„Dla oceny spełnienia warunków niezbędnych dla uzyskania dodatku z tytułu samotnego wychowywania dziecka, nie ma znaczenia, że matka ubiegająca się o dodatek do zasiłku rodzinnego pozostaje w nowym związku małżeńskim, z którego również posiada inne dzieci, jakie wychowują się wspólnie z dziećmi uprawnionymi do zaliczki. W takiej sytuacji rodzic może być bowiem uznawany wobec jednego dziecka za rodzica samotnie je wychowującego, a wobec dziecka wychowywanego wspólnie z biologicznym rodzicem już za osobę wychowującą dziecko w rodzinie.*

Kolegium przyznaje dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym. Zawsze przyznajemy rodzicowi dziecka, którego drugi rodzic nie żyje, bez względu na to, czy osoba ta z partnerem z drugiego związku ma, czy nie ma dziecka. Problem powstaje, jeżeli żyjący rodzic zawiera małżeństwo – przepis bowiem wyraźnie mówi o osobie stanu wolnego. W takich sprawach składy decydują indywidualnie.

Ustawodawca nie zmienił natomiast brzmienia art. 17 ust. 1b ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych; mimo wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014 r., sygn. akt K 38/13, którym Trybunał orzekł, że przepis ten w zakresie jakim różnicuje prawo do świadczenia pielęgnacyjnego osób sprawujących opiekę nad osobą niepełnosprawną po ukończeniu przez nią wieku określonego w tym przepisie ze względu na moment powstania niepełnosprawności jest niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP. Trybunał Konstytucyjny, orzekając o niekonstytucyjności tego przepisu, nie usunął go z ustawy, bowiem poprawienie stanu prawnego w tym zakresie należy wyłącznie do ustawodawcy, który - biorąc pod uwagę skutki społeczne rozstrzygnięć podejmowanych w tej materii - powinien tego dokonać bez zbędnej zwłoki. Niestety stan prawny nie uległ zmianie; Ministerstwo Rodziny w sposób nieprzejeźdźny uznaje przepis za obowiązujący; kontrole w Ośrodkach Pomocy Społecznej, prowadzone przez urzędników wojewodów, zażądały w kilku województwach zwrotu przez samorządy dotacji na ten cel jako wydatkowanych niezgodnie z prawem.

Wydział w kilku przypadkach przyznał świadczenie zgodnie z wyrokiem Trybunału, ale obecnie najprawdopodobniej ulegnie to zmianie, aby nie narażać organów samorządowych na konflikt z organami rządowymi.

Zaświadczenia

Nie zmniejszyła się liczba składanych przez kancelarie prawnicze wniosków dotyczących wydawania zaświadczeń o toczących się przed Kolegium postępowaniach „reprzywatyzacyjnych”. W zależności od tego, na jaki przepis powołuje się wnioskodawca, udzielana mu jest informacja, wydawane zaświadczenie lub postanowienie o odmowie wydania zaświadczenia określonej treści. Duży problem stanowi uświadomienie wnioskodawcom, że rozstrzygnięcie w takiej sprawie zależy głównie od prawidłowości sformułowania pytania. Miewamy zapytania o „reprzywatyzację” w Piasecznie, Pruszkowie i innych pozawarszawskich gminach jak również żądania „wydania zaświadczenia, czy...”.

Pojawiły się nowe rodzaje zaświadczeń: w dniu 22 sierpnia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (tzw. lex developer). Przewiduje ona m. in. wydawanie zaświadczeń potwierdzających, że konkretna inwestycja mieszkaniowa spełnia wymogi określone w art. 17 ust. 2 pkt 2 ustawy (możliwość przyjęcia nowych uczniów przez istniejące placówki oświatowe). Również w życie weszła ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o własności lokali (Dz.U.2018 poz. 1506 z dnia 8 sierpnia 2018 r.), która m.in. nadała nowe brzmienie przepisom art. 2 tej ustawy, na skutek tej zmiany, niemal w każdym przypadku obecnie wydawane zaświadczenia muszą być konfrontowane z planem zagospodarowania lub decyzją o warunkach zabudowy.

Sprawy na tle dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz.U. Nr 50, poz. 279)

W sprawach dotyczących Dekretu rozwija się orzecznictwo i ewoluują nauki prawne. Wymaga to od Wydziału stałego śledzenia orzecznictwa i poglądów doktryny. Dzięki temu uzyskujemy coraz większą wiedzę dotyczącą okoliczności związanych z rozstrzygnięciem spraw.

Wciąż dyskutowana jest problematyka obowiązywania i derogacji planów zabudowy (potem zagospodarowania) w Warszawie w latach 1945-1985, która budziła i budzi wiele kontrowersji; orzecznictwo sądowe ewoluowało w miarę rozwoju doktryny. W Wydziale przeważa pogląd, że plany BOS obowiązywały w każdym razie do uchylenia dekretu z 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju.

Inne sprawy gruntowe

W Wydziale pojawiły się nowe sprawy - decyzje o ustanowieniu użytkowania wydawane na podstawie ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych. Jak na razie nie są one skomplikowane.

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne.

Składy Orzekające, uwzględniając stanowisko wyrażone m.in. w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 kwietnia 2018 r., sygn. akt II OSK 1442/16 z dnia 16 stycznia 2018 r., sygn. akt II OSK 743/17, z dnia 5 kwietnia 2017r., sygn. akt II OSK 2012/15, z dnia 28 kwietnia 2016r., sygn. akt II OSK 2066/14, z dnia 1 marca 2016r., sygn. akt II OSK 1626/14, z dnia 11 marca 2014r., sygn. akt II OSK 2363/12, z dnia 10 stycznia 2008r., sygn. akt II OSK 1826/06 oraz Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Łodzi z dnia 31 sierpnia 2010r., sygn. akt 486/10, w

Szczecinie z dnia 18 listopada 2009r., sygn. akt II SA/Sz 976/09, w Warszawie z dnia 7 grudnia 2012r., sygn. akt IV SA/Wa 1877/12, przyjęły, iż pod pojęciem "teren inwestycji" należy rozumieć obszar jednej lub kilku konkretnie określonych działek ewidencyjnych, a nie fragment lub fragmenty działek ewidencyjnych, na których inwestor zaplanował realizację inwestycji, chyba że w konkretnym przypadku jest to uzasadnione szczególnymi względami faktycznymi lub prawnymi np. część działki objęta została planem miejscowym.

Dopuszczenie orzekania o warunkach zabudowy na terenie obejmującym fragment działki ewidencyjnej skutkowałoby tym, że przedmiot ewentualnych postępowań uzgodnieniowych byłby również ograniczony, co w konsekwencji mogłoby prowadzić do obchodzenia przez inwestorów ograniczeń np. związanych z ochroną gruntów rolnych i leśnych lub dotyczących wskaźników urbanistycznych (intensyfikacja zabudowy działek).

W przypadku ustalenia warunków zabudowy tylko dla części działki ewidencyjnej, wartości poszczególnych parametrów nie byłyby zgodne z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym z przepisem § 5 tego rozporządzenia, na podstawie którego wyznacza się wskaźnik powierzchni zabudowy.

Zagadnienia związane z drogami publicznymi

W 2018 roku w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Warszawie w sposób znaczny zwiększyła się liczba spraw z zakresu kar pieniężnych za samowolne zajęcia pasa drogowego wymierzanych w trybie przepisów o drogach publicznych. Taki stan rzeczy jest związany z wyższą aktywnością zarządców dróg w zakresie porządkowania przestrzeni pasów drogowych. Problematyka orzecznicza w tych sprawach najczęściej dotyczyła prawidłowości zgromadzenia przez organy administracji materiału dowodowego potwierdzającego podmioty odpowiedzialne za zajęcie pasa, zakres i okres zajęcia. Z kolei, w orzecznictwie sądów administracyjnych niezmiennie przejawiało się zagadnienie dokumentowania przez organy granic pasa drogowego, gdyż zarzut umieszczenia urządzeń lub reklam poza granicami pasa drogowego jest dość często podnoszony przez skarżących. W kilku judykatach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie pojawiło się zagadnienie zbyt późnego wszczęcia przez zarządcę drogi postępowania w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej za samowolne zajęcie pasa drogowego z punktu widzenia czasu ustalenia takiego faktu przez organ. Sąd powiązał tą kwestię z naruszeniem przepisów postępowania w późniejszym procesie wymiaru samej kary. Taki pogląd prawny został zakwestionowany przez Kolegium w skargach kasacyjnych do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Zwiększyła się również liczba spraw dotyczących kar pieniężnych za przejazd pojazdem nienormatywnym po drogach publicznych, wymierzanych w oparciu o przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym. Najczęściej dotyczą one sytuacji braku zezwolenia na przejazd pojazdu o wymiarach oraz rzeczywistej masie całkowitej większych niż określone w przepisach oraz naciskach osi przekraczających wielkości przewidziane dla dróg o dopuszczanym nacisku pojedynczej osi napędowej. Problemy orzecznicze w tej materii typowo sprowadzają się wykazania przekroczeń przez przewoźników rzeczywistej masy całkowitej pojazdu lub dopuszczalnych nacisków ładunku na poszczególne osie pojazdu, co przekłada się na wysokość kary pieniężnej.

W związku z tym spory prawne ogniskują się wokół zebrania materiału dowodowego dotyczącego prawidłowości procesu ważenia pojazdu, poczynając od legalizacji wag, przez użycie właściwej ich ilości do wykonania pomiaru w sposób zgodny z instrukcją ważenia. W tej materii zapada coraz więcej wyroków przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie, zaś ewentualne wyroki uchylające decyzje Kolegium odwołują się do niewystarczającego (w konkretnej sprawie) zebrania materiału dowodowego ze względu na specyfikę danego pojazdu lub miejsce dokonywania pomiaru.

Kontrole przeprowadzane w Kolegium przez MSWiA, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy (np. ZUS)

W roku sprawozdawczym kontrolę w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Warszawie przeprowadziła NIK - Delegatura w Warszawie. Kontrola obejmowała okres od stycznia 2017 r. do grudnia 2017 r. Celem kontroli było dokonanie oceny wykonania planu finansowego na 2017 r. Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, pod względem legalności, celowości, rzetelności i gospodarności. W działalności kontrolowanej jednostki nie stwierdzono nieprawidłowości.

Działalność pozaorzecznicza Kolegium

W roku sprawozdawczym Prezes, Wiceprezes i członkowie Kolegium wzięli udział w licznych szkoleniach i konferencjach na następujące tematy:

- Wydawanie decyzji administracyjnych po nowelizacji Kodeksu postępowania administracyjnego.
- Nowe obowiązki publikacyjne na stronach BIP.
- Podatek od nieruchomości
- Kary pieniężne nakładane w oparciu o ustawę o drogach publicznych. Przegląd nowych regulacji prawnych.
- Ochrona prawna drzew i krzewów po zmianach w ustawie o ochronie przyrody z 2016 r. i 2017 r.
- Zmiany w zakresie ochrony danych osobowych w JST.
- Zmiany w rachunkowości budżetowej oraz finansach publicznych.
- Podatki i opłaty lokalne
- Zmiany w KPA od 01.06.2017 r.
- Ordynacja podatkowa w teorii i praktyce.
- Szacowanie wartości nieruchomości
- Ocena środowiskowych uwarunkowań inwestycji szkodliwych.
- Problemy dotyczące zmian w sprawach: -pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, rządowego programu – Dobry start.
- Dokumenty elektroniczne w urzędzie
- Zmiany w programie ASYSTENT
- Omówienie działania skrzynki ePUAP i sposobu zakładania profilu zaufanego.
- EZD-elektroniczne zarządzanie dokumentacją.
- XII Seminarium Katedry Prawa Samorządu Terytorialnego
- Pomoc społeczna: Świadczenia rodzinne i świadczenia wychowawcze, fundusz alimentacyjny
- Zagospodarowanie przestrzenne
- RODO-klauzule informacyjne
- EZD – zabezpieczenie i polityka wdrożenia z uwzględnieniem RODO

- BACKUP STORAGE SYSTEMS - Jak konfigurować różne tryby urządzenia, Jakie możliwości daje system wykrywania włamań.
- Telefoniczna obsługa klientów w urzędzie.

Prezes i Wiceprezes brali także udział w krajowych i regionalnych zgromadzeniach Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych.

Wykonanie budżetu w SKO-Warszawa za 2018 rok.

Budżet Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie zgodnie z ustawą budżetową na 2018 rok wynosił 12.093.000 zł.

W 2018 roku na wniosek Prezesa SKO decyzją Ministra Finansów zostały zwiększone środki na wydatki o kwotę 2 248 532,83 zł (150.000 zł. na wynagrodzenia bezosobowe oraz 2 098 532,83 zł na pokrycie zwrotu kosztów w przegranych sprawach przed WSA i NSA).

Plan po zmianach na 31.12.2018 r. wynosił 14.341.532,83 zł.

W ustawie budżetowej na 2018 r. nie planowano dochodów. Zrealizowane dochody w 2018 r to:

- wynagrodzenie dla płatnika za terminowe wypłacanie zasiłków z ubezpieczenia chorobowego oraz wynagrodzenie za terminowe przekazywanie podatku do urzędu skarbowego,
- rozliczenie składek społecznych z poprzednich lat,
- wygrane kasacje,
- odszkodowanie od Poczty Polskiej za zagubione dokumenty.
- sprzedaż składników majątkowych.

Razem należności z tytułu dochodów w 2018 r. wynosiły 27.128,45 zł.

Dochody wykonane to 16.362,33. Powyższą kwotę wykazaliśmy w sprawozdaniu jako dochody wykonane i przekazane na rachunek Ministerstwa Finansów. Pozostałe należności w wysokości 10.766,12 zł. dotyczą wygranych kasacji, które nie zostały wpłacone na konto Kolegium do 31.12.2018 r.

Korzystając z uprawnień wynikających z ustawy o finansach publicznych Prezes Kolegium dokonał zmian w planie finansowym 2018 r, polegających na przeniesieniu planowanych wydatków pomiędzy paragrafami klasyfikacji budżetowej w celu zabezpieczenia środków na wydatki wynikające z bieżących potrzeb, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania jednostki.

Wykonanie planu po zmianach w 2018 roku wynosi 14.315.772,00 co stanowi 99,82% w stosunku do planu. Różnica pomiędzy planem a wykonaniem budżetu wynosi 0,18%. Niewykorzystane środki zostały rozliczone z Ministerstwem Finansów.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Warszawie
Tomasz Podlejski

Warszawa, 11 marca 2019r.

-
- i - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w latach poprzedzających okres objęty informacją, ale nie zostały załatwione przez SKO,
 - ii - patrz pkt 1. ppkt 1.2. ,
 - iii - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w roku objętym informacją, a do których zastosowanie mają przepisy Ppsa tj. m.in. skargi, skargi kasacyjne, zażalenia i inne, wykonywane w trybie tej ustawy – patrz m.in. przyp.11;
 - iv - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji (w tym art. 134 Kpa) oraz inne wydane w tym postępowaniu np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;
 - v - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie prowadzone po wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji w trybie art. 221 Op ;
 - vi - decyzje (postanowienia) wydane przez SKO jako organ I instancji np. w postępowaniu dot. stwierdzenia nieważności (art. 156 § 1 Kpa oraz art. 247 § 3 Op) lub wznowienia postępowania (art. 145 § 1 Kpa oraz art. 240 § 1 Op), postanowienia wydane w trybie art. 65 § 1, art. 66 § 1 i 3 Kpa, art. 169 § 4 Op oraz inne wydane w tych postępowaniach np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;
 - vii - np. postanowienia dot. sporów kompetencyjnych (art. 22 § 1 pkt 1 Kpa), wyznaczenia organu wskutek wyłączenia (art.25-27 Kpa oraz art.130 i 132 Op), dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu (art.31§ 2 Kpa), odmowy przywrócenia terminu (art. 59 § 1 i 2 Kpa), odmowy udostępnienia akt (art. 74 § 2 Kpa oraz art. 179 § 2 Op), wniosku o wyjaśnienie, uzupełnienie oraz sprostowanie (art.113 Kpa oraz art.213 i 215 Op), wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji (art.224 § 3 pkt 2 Op), opłat i kosztów postępowania (dział IX Kpa);
 - viii - dot. również postanowień zgodnie z art. 144 Kpa oraz art. 239 Op
 - ix - dot. również postanowień zgodnie z art. 126 Kpa oraz art. 219 Op
 - x - dot. spraw, które nie zostały załatwione przez SKO w roku objętym informacją ;
 - xi - liczba skarg skierowanych do sądu w stosunku do ogólnej liczby podjętych przez kolegium w roku objętym informacją rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu;
 - xii - obejmuje inne sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie przepisów Ppsa np. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3), wniosek o sprostowanie omyłki pisarskiej (art. 156), wniosek o uzupełnienie wyroku (art. 157), wystąpienie o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego (art. 15 § 1 pkt 4 w zw. z art. 4), wniosek o zawieszenie postępowania przed sądem i o podjęcie zawieszonego postępowania (art. 123-131) czy wznowienie postępowania (art. 270) itd. ;

INFORMACJE DODATKOWE I WNIOSKI

Informacje dodatkowe – ich zamieszczenie staje się obowiązkowe w egzemplarzu skierowanym do KR SKO w celu sporządzenia zbiorczej informacji rocznej

Informacje dodatkowe powinny zawierać :

2. Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium – wg rodzaju spraw (wg układu z części II pkt 2. - Rodzaje spraw ujętych w ewidencji w roku objętym informacją);
3. Przyczyny zaległości w rozpatrywaniu spraw oraz proponowane rozwiązania w tym zakresie, itp.;
4. Informację nt. skarg kasacyjnych – liczba uwzględnionych skarg złożonych przez Kolegium itd.
5. Kontrole przeprowadzane w Kolegium przez MSWiA, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy (np. ZUS) – wyniki, wystąpienia pokontrolne i ich wykonanie;
6. Omówienie wydanych przez prezesa SKO postanowień sygnalizacyjnych;
7. Działalność pozaorzecznicza Kolegium – opiniowanie aktów prawnych, zgromadzenia krajowe i regionalne SKO, szkolenia, wydawnictwa, współpraca z innymi organami państwa i instytucjami;
8. Wskazanie nowych zadań;
9. Wykonanie budżetu, zatrudnienie, płace i kwalifikacje osób zatrudnionych.